

eller de tilstedeværende, som varetager rekvisiti interesser.

Det fremgår af stk. 4, 1. pkt., der svarer til retsplejelovens § 646, stk. 2, 1. pkt., jf. § 495, stk. 1, 1. pkt., at forretningen kan foretages, selv om rekvisitus ikke giver møde eller ikke træffes. Ordene »ikke giver møde« sigter til tilfælde, hvor rekvisitus forud har fået underretning om forretningen, medens ordene »ikke træffes« sigter til tilfælde, hvor forudgående underretning ikke er givet.

Det følger af henvisningen i § 5, 2. pkt., til retsplejelovens § 495, stk. 3, at forretningen kan udsættes, hvis fogedretten finder det ønskeligt, at rekvisitus er til stede. Der vil dog i reglen ikke være grundlag for en længerevarende udsættelse af forretningen som følge af, at rekvisitus selv ikke er til stede. Hvis der ikke er sket forudgående underretning af rekvisitus, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt., og ingen træffes på stedet, skal fogedretten i reglen udsætte forretningen, jf. herved bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 6.

2. pkt. svarer til retsplejelovens § 495, stk. 2. Hvis rekvisitus – ved selskaber den ansvarlige direktør – ikke er til stede, skal fogedretten opfordre andre personer over 18 år, som er til stede, og som må antages at have kendskab til rekvisiti forhold, til at varetage dennes interesser under forretningen.

Ifølge stk. 5, 1. pkt., skal rekvisitus eller den, der varetager rekvisiti interesser, have adgang til at tilkalde en advokat, hvis der ikke er sket forudgående underretning om forretningen. Hvis rekvisitus eller dennes repræsentant ønsker at benytte sig af retten til at tilkalde en advokat, skal forretningen efter 2. pkt. som udgangspunkt udsættes, indtil advokaten er kommet til stede. Det fremgår dog af 3. pkt., at forretningen ikke bør udsættes, såfremt der herved sker en unødigt forsinkelse eller opstår risiko for, at bevismateriale fjernes, tilintetgøres eller ændres. Vedrørende baggrunden for bestemmelsen henvises til pkt. 5.8. i de almindelige bemærkninger.

Stk. 6 indeholder regler om sikkerhedsstillelse for den skade eller ulempe, rekvisitus kan blive påført. Reglerne svarer til retsplejelovens § 644, stk. 1 og 2, og skal sammenholdes med lovforslagets § 4, stk. 3, om rekvisiti erstatningskrav, jf. herved pkt. 5.10. i de almindelige bemærkninger.

Lovforslagets § 3, stk. 5, 2. pkt., indeholder en bestemmelse om sikkerhedsstillelse for udgifter til sagkyndig bistand mv.

I henhold til stk. 7, 1. pkt., skal fogedretten uden unødigt ophold give rekvisitus underretning om, hvad der er passeret under forretningen, hvis rekvisitus ikke har været til stede. Bestemmelsen finder anvendelse

både i tilfælde, hvor hverken rekvisitus selv eller en repræsentant for denne har været til stede, og i tilfælde, hvor en repræsentant for rekvisitus har været til stede. Ved selskaber mv. sigter ordet rekvisitus i denne sammenhæng til den administrerende direktør. Fristen for kære af en afgørelse om undersøgelse, jf. stk. 8, må i de tilfælde, hvor rekvisitus ikke har været til stede, regnes fra modtagelsen af underretningen.

Efter 2. pkt. kan rekvisitus inden 1 uge efter modtagelsen af en underretning i henhold til 1. pkt. kræve forretningen genoptaget, f.eks. for hurtigt at få afklaret opståede misforståelser.

Det fastslås i stk. 8, som svarer til retsplejelovens § 650, 1. pkt., at fogedrettens afgørelser træffes ved kendelse, og at de kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53 (§§ 584-587). Kendelserne skal begrundes, jf. retsplejelovens § 218, stk. 1, 1. pkt.

Anvendelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 53 om kære indebærer bl.a., at kærefristen er 4 uger regnet fra afgørelsen om at foretage undersøgelse eller afgørelsen om afslag på anmodningen herom, jf. § 586, stk. 1, jf. dog bemærkningerne til stk. 7 ovenfor om tilfælde, hvor rekvisitus ikke har været til stede. I relation til en afgørelse om at foretage undersøgelse løber kærefristen fra afgørelsens tidspunkt, eller – hvis rekvisitus ikke har været til stede – fra modtagelsen af underretningen, også selv om undersøgelsen ikke er afsluttet, f.eks. fordi en sagkyndig har medvirket, og dennes redegørelse afventes, jf. i modsætning hertil lovforslagets § 4, stk. 1, 1. pkt., om fristen for rekvisitens sagsanlæg. Kære har ikke opsættende virkning, medmindre andet bestemmes af fogedretten eller den ret, hvortil afgørelsen kæres (landsretten), jf. herved retsplejelovens § 587, stk. 1, jf. § 395. Kære af en afgørelse, som imødekommer en anmodning om undersøgelse, bør normalt ikke tillægges opsættende virkning, se dog bemærkningerne til § 3, stk. 4, vedrørende udlevering af materiale til rekvisitenten.

Det følger af lovforslagets § 5, 2. pkt., at retsplejelovens § 647, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at fogedretten eller landsretten efter anmodning træffer bestemmelse om sagsomkostninger, hvis der ikke træffes afgørelse om undersøgelse, eller hvis en afgørelse herom ophæves af fogedretten efter genoptagelse eller af landsretten i en kæresag. I andre tilfælde afgøres omkostningsspørgsmålet under den retssag, som rekvisitenten i henhold til § 4 skal anlægge.

Det fremgår af stk. 9, at en bevisførelse, som findes uforenelig med hensynet til forretningens fremme, kan afskæres. Bestemmelsen svarer til retsplejelovens § 647, stk. 1, og § 587, stk. 5, og dækker såvel bevis-